

„Nepodléhat pesimismu, ale vždycky se na všechno dívat s optimismem.“

Životopis paní Hany Ťukalové

Paní Hana Ťukalová, rozená Novotná, se narodila 5. 10. 1940 v Říčanech, kde žije celý svůj život v rodinném domě svých rodičů v Alšově ulici.

Dětství prožila za války v protektorátu, do první třídy nastoupila těsně po válce do školy na Masarykově náměstí, kde potom jako dospělá sama pracovala jako učitelka. Ve 13 letech základní školu dokončila a chtěla jít studovat do Prahy, ale přihláška na vysněnou školu se jí vrátila. Pocházela totiž z rodiny živnostníka. Její tatínek vlastnil obchod s uhlím u nádraží v Říčanech. Ten jim komunisté po roce 1948 znárodnili a ona ani její bratr si nemohli vybírat školu podle svých představ. Nakonec jí maminka našla střední pedagogickou školu v Litoměřicích, kde studovala v letech 1953–58. V necelých 14 letech se paní Ťukalová poprvé v životě ocitla daleko od domova, musela bydlet na internátu a domů mohla jezdit jen na neděli. Na internátě ji měli „převychovat“, protože její rodina prý na ni měla špatný vliv.

Po skončení studia jí tatínek zařídil práci v Říčanech – měla možnost nastoupit do školy na Masarykově náměstí jako vychovatelka v družině. Nebylo jí tehdy ještě ani 18 let. Od roku 1959 učila na národní škole 4. a 5. třídu.

V 60. letech se provdala a také vystudovala vysokou školu – Pedagogickou fakultu UK v Praze.

Když v září 1968 začal školní rok, ona i její kolegové ve škole psali různé petice a protesty proti sovětské okupaci. V roce 1969 ale KSČ odsoudila události roku 1968 jako kontrarevoluci a začaly prověrky. Paní Ťukalová musela opustit říčanskou školu a byla přeložena na školu do Uhřetěvesi, kde zůstala do roku 1974. Pak musela úplně odejít ze školství s tím, že není žádoucí, aby vychovávala děti. Pracovala jako úřednice v komunálních službách v Uhřetěvesi. Byla tam 10 let, pak přešla do Říčan, kde pracovala ve Zdravotnickém zásobování – později Sanitasu – až do roku 1991.

V listopadu roku 1989 se aktivně zúčastnila událostí sametové revoluce, byla na demonstracích na Václavském náměstí, kde „cinkala klíči“. Brzy pak dostala nabídku z říčanské školy, aby se vrátila. Váhala, protože 17 let pracovala v jiném oboru, ale nakonec se v roce 1991 do školství vrátila. Nastoupila na 2. stupeň, kde učila český jazyk a občanskou výchovu. Tady vydržela až do odchodu do důchodu v roce 2000.

Paní Ťukalová prožila bohatý a spokojený život, s manželem a partou kamarádů hodně cestovali a sportovali – jezdili na vodu, na lyže a na turistické výlety. I přes různé životní překážky je životní optimistka, měla ráda svoji práci a má velmi ráda Říčany.

